

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSA Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa E. R.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2008 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 maja 2008 r.,

sygn. akt V Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Powódka E. R. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 grudnia 2007 r. Skargę tę Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 15 maja 2008 r. na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., wyjaśniając w uzasadnieniu, że nie spełnia ona wymagań stawianych przez art. 398⁴ § 1 k.p.c., nie zawiera bowiem wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka domagała się jego uchylenia. Podniosła, że wniosek o przyjęcie sprawy do rozpoznania zawarty został w sformułowaniu „W świetle art. 398³ KPC skarga kasacyjna zasługuje na rozpatrzenie, ponieważ w toku postępowania przed Sądem drugiej instancji istotne okoliczności podnoszone przez powódkę E. R. nie zostały przez Sąd wyjaśnione”, a ponadto, że odrzucenie skargi z powodu tego rodzaju braku jest zbyt surową sankcją.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze zgodzić się należy ze skarżącą, że we wskazanym przez nią sformułowaniu można odczytać zawoalowany wniosek o rozpoznanie złożonej skargi, ujęty w stwierdzeniu, że skarga ta „zasługuje na rozpatrzenie”, zwłaszcza jeśli to sformułowanie zestawia się z tytułem akapitu „Okoliczności przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej”.

Po drugie, po wydaniu zaskarżonego postanowienia Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r., w sprawie SK 40/07, orzekł, że będący podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej powódki art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie - bez wezwania do usunięcia braków - skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. - jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji (Dz. U. Nr 120, poz. 779).

Z chwilą wyeliminowania z porządku prawnego niekonstytucyjnej normy nakazującej sądowi drugiej instancji i Sądowi Najwyższemu odrzucenie skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia braków obu elementów skargi wymienionych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., odpadła podstawa prawna uzasadniająca wydanie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy, poddając postanowienie Sądu II instancji kontroli instancyjnej jest obowiązany uwzględnić zmiany w przepisach stanowiące konsekwencję powyższego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

W tej sytuacji, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało uchylić zaskarżone postanowienie.